

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Gubernatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 3. Quotuplex sit paupertas, vel pauperes?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

Immò maxima est paupertas, *habere nihil*.
Cur enim ad paupertatē exigatur alicuius,
licet parui possessio? aut cur possessio ad
orbationem possessionis? Parui possessio in-
dicat, non facit paupertatem; quæ longè
maior est, vbi nullius, ne teruncij quidem
possessio reperitur; vti certè apud multos
Sanctos fuit, qui ne acum quidem, aut filum
suum esse dixerunt, omni omnino rerum
proprietate à se abdicatâ, vt non solùm
Connæ tibicini comparari possent, qui ni-
hil habuit, præter oleastrum; verùm etiam,
vt ne puluisculum quidem possiderent. Et si
enim cibo, potuque & victu alijsque rebus
indigerent, tamen numquam se earum do-
minos vocârunt. Potest enim vsus rerum à
dominio discriminari. Maneat ergo, pau-
pertatem in eo consistere, quòd quis careat
ijs rebus, quas aptus est habere; & quò plu-
ribus caret, eò esse pauperiorem.

§. III.

Quotuplex sit paupertas, vel pauperes?

Quòd autem vnus multum, alius parum,
tertius omnino nihil possideat, aliquando
quidem à solo rerum omnium Domino ac
Deo, aliquando etiam ab homine, aliquan-
do à dæmone quoque, aut aliunde est. Si à

solo Deo est, vel beneficij, vel supplicij loco debet haberi. Si ab homine quoque est; vel ex virtute, vel ex scelere, aut certè sordidiâ, vel imprudentiâ parum, aut nihil possidetur. Si denique dæmon, aut siccitas, aut inundantia aquarum, aut incendium, aut hostis est causâ nostræ egestatis, aut alia quæpiam res naturalis, ne id quidem accidit sine nutu Dei, aut sine iustâ causâ, sed ad virtutem nostram vel excitandâ, vel probandam, vel exercendam, vti Iobo euenit, cuius sanctissimi viri armenta bouū & asinarum latrones Arabes abegerunt; greges cælestis ignis, cum ipsis pastoribus suis deuorauit; camelos Chaldæi ceperunt, Orco omnia procurante, sed non prius, quàm illi à Numine frænum esset laxatum. Rectè porrò paupertatē, ratione illorum, qui eam seruant, in duplicem classem distribuit Ho-

Horat.
l. 2. ep. 2.

ratius :

*Sunt, qui non habeant, est qui non curat
habere :*

Hugo de
claustr.
animæ
lib. 1, c. 9.

sed rectius eam classem triplicem esse docuit Hugo, cum dixit: *Paupertatis tres sunt species. Sunt enim quidam, qui rebus temporalibus egent, sed inuiti: & hac vocari egestas solet; egent enim rebus, & egent bona voluntate, quæ ditius*

ditius nihil esse potest. Sunt alij qui rebus abundant, sunt tamen pauperes spiritu; & hac est aurea paupertas, quia licet affluant diuitia, corda tamen nolunt apponere. Tertia est mediocritas, quam Philosophi vocant frugalitatem, quae est voluntaria. Itaque tres sunt classes pauperum. Quidam carent opibus, sed contra suam voluntatem: hinc dolent, fallunt, peierant, furantur, latrocinantur, & mille technas inueniunt, vt paupertatem excutiant, diuitias adipiscantur. Alij rebus affluunt, sed mente illis non affiguntur: hi Deo se permittunt, & diuinæ prouidentiae regimen semper putant esse bonum, quidquid agat. In quocumque casu dicunt: *Nonne Psal. 61. J. Deo subiecta erit anima mea? ab ipso enim salutare meum. Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus, susceptor meus, non mouebor amplius.* Quare perinde illis est, siue apponatur illis aliquid, siue auferatur. Tertij ita philosophantur, vt videant etiam in paupertate maiorem virtutum, in diuitijs frequentiore scelerum occasionem esse: quare, relictis opibus, & calcato auro, paupertatem sponte amplectuntur.

§. IV.

Prima classis inuitè paupertatem ferentium.

B 4

In